

tudi novo kupila, pa pri gosp. Sršenu, ki so zdaj celo frišno blago dobili.“ V nekih štacunah dobijo pre Slovenci za navrhek frakelje šnopsa. Zakaj pa imaš glavo Slovence, ali samo zato, da zamoreš klobuk kam djati, ali ne tudi zato, da misliš ž njo? Ali ne spoznaš da je to „nemško maslo“, za slovensko mošajo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V pondeljek bil je pod predsedništvom svitlega cesarja ministerski svet, katerega so se udeležili avstrijski, ogerski in skupni ministri; posvetoval se je o novi avstro-ogerski pogodbi. — Listi poročajo, da bode minister Zemialkovski dal svojo odstavko; naslednik mu bode baje gališki deželni maršal dr. Zyblikiewicz. — Prihodnji teden prično deželni zbori svoje delovanje. Štajerski deželni zbor sklican je na 24. dan t. m. Kranjski pa prične svoje delovanje 25. novembra; zasedanje trajalo bode jeden mesec, kajti do 23. decembra morajo deželni zbori skončati svoje delovanje; štajerski deželni odbor predložil bode predlog, da se na spodnji gimnaziji v Ptuji ustanovi sistemizirano mesto za učitelja veronauka in slovenščine. — Pri dopolnilnih volitvah za štajerski deželni zbor bili so izvoljeni v Fürstenfeldu Josip Sutter, v Voitsbergu okrajni glavar Vestenek, od Ljubniške trgovinske zbornice pa Vogl, Sprung in Fürst. — Državnozborni mandat za okraj Radautz-Kimpolunski v Bukovini je izpraznjen, ker je baron Conrad poklican v gospodsko zbornico. Kandidoval za ta mandat bode naučni minister Gautsch. — V četrtek pride v hrvatskem zboru na vrsto poročilo o vladnem predlogu zaradi spremembe mestnega reda. Proti tej spremembi je protestoval zagrebški mestni zastop; tudi več drugih mest se je izreklo proti reformi.

Vnanje države. Na Balkanu se je začel boj med Srbi in Bolgari. 14. t. m. dopoldne pričeli so Srbi streljati na bolgarsko patroljo, obstoječo iz 20 mož, med vasjo Bojica in mejo ter ustrelili ednega moža. Po tem napadu se je podala patrolja za nasip ter pričela streljati na Srbe, katerih je palo osem. Srbi marširali so proti Trnu ter zaseli nekatere bolgarske vasi. Pri Caribrodu vršil se je boj: Bolgari so zgubili 34 mrtvih in ranjenih. 16. t. m. pomikale so se srbske čete proti Dragomanu. Tukaj in pri Trnu bil je tudi krvavi boj. Po hudem boju prodrli so Srbi mimo Trna čez Rapco in stojé sedaj na progi Trn-Breznik. Bolgari se zbirajo v Slivnici, katero bodo Srbi napadli. V kratkih dneh odločila se bode tudi osoda Sofije. — Pretekli teden začela je novo izvoljena francoska zbornica svoje delovanje; ministerstvo je hotelo odstopiti, a predsednik Grevy ni

sprejel odstavke celega ministerstva; odstopila sta samo minister poljedelstva in trgovinski minister, namesto teh dveh sta imenovana Gomot in Dantresme. — Za italijanskega poslanca na Dunaju bil je imenovan Nigra, izvrsten diplomat. — Grška vlada zaukazala je vsem, za vojaško službo sposobnim, v inozemstvu se nahajajočim Grkom, naj se nemudoma vrnejo domu; vsled tega ukaza vrnilo se je mnogo mladih Grkov v domovino. — Ruski car odtegnil je bolgarskemu knezu državno podporo 150.000 rubljev, katere je Aleksander vsako leto iz ruskih blagajnic sprejel.

Za poduk in kratek čas.

Gregor Jož. Plohel, doktor bogoslovja, dekan in nadžupnik Ptujski.

(Dalje.)

Pri tej priliki nam pride na misel nastavljanje Ptujkega nadžupnika l. 1842, ko se je g. Jož. Meglič v pokoj podal. Mej peterimi prošnjiki bili so tistokrat p. n. gg. doktor Matija Robič, starosta sedanjih posvetnih duhovnikov Sekovske škofije, Gregor Lahajner, župnik in dekan v Nemškem Podčetrku (Deutschlandsberg) in Fran Cvetko, župnik v Lembahu. Škofijstvo je predlagalo Lahajnerja, c. kr. namestnija dr. Robiča. Da bi Lahajnerja spodrinoli, so menda soprošnjiki djali: Lahajner slovenski ne zna. Ta gospod se je tedaj gotovi den poklical v Gradec, da se da skušati iz slov. jezika. Izpraševalna komisija je bila določeno uro zbrana ali Lahajnerja ni bilo na skušnjo; gospod je sicer bil v Ljubljani rojen, pa slovenski menda nikdar ni znal, ali po letih mej Nemci do cela pozabil. Nadžupnik v Ptuji ni postal Lahajner, pa tudi blagi g. Robič ne, kakor so slovenski duhovniki želeli; Cvetko, če ravno na zadnjem mestu v predlogu, je bil od cesarja izvoljen, imel je dobrega zagovornika nadvojvodo Ivana v Beči.

Pred 100 l. še smo spadali Slovenci mej Muro in Dravo v Solnograd, poglejmo si sedaj, kako je bil ta kraj ob času Gr. Plohelna gledé duhovnega pastirovanja razdeljen.*

1. Mariborski okraj. 1. Maribor: župnija sv. Ivana kr. 2735 duš, župnik, 4 kapl. 2. misara in 2 beneficijata. 2. Sv. Peter in ž. Maribora: župnik, 3 kapl., duš 4005. Sem je spadala tistokrat še sv. Barbara in sv. Marjeta na Pesnici. 3. Sv. Martin v Kamci: župnik, 2 kaplana. Sem je tistokrat spadala Gornja Jungerta in sv. Križ. 4. Sv. Marjeta v Selnici; duš 2811, župnik, 2 kaplana.

*) Povzeto iz priloge Sekovskega šematisma l. 1873. (Eintheilung der heutigen Diöcese Seckau vor circa 100 Jahren.)

II. Ptujška dekanija. 1. Ptuj: župnija sv. Jurija v Ptuj: duš. 1195, župnik, 4 kapl., 3 beneficijati. 2. Sv. Ožbalt (sedajna meniška fara in sv. Marko) 4462 duš, župnik, 1 kaplan in 1 beneficijati v Dornavskem gradu. 3. Sv. Urban: 4186 duš, župnik, 2 kaplana in 1 beneficijati na Vurmbergu. 4. Sv. Rupert v Slov. gor.: 2900 duš, župnik in 1 kaplan. 5. Sv. Andraž: 892 duš, župnik in 1 kaplan. 6. Sv. Lovrenc v Slov. gor.: 2285 duš, župnik in 1 kaplan. Sem še je spadala tistokrat D. M. na Polensaku. 7. Sv. Marjeta niže Ptuj: 1057 duš, župnik. (Dalje prih.)

Smešnica 47. Soseda krčmarja sta se sovražila in si vedno kljubovala. Nekega dne pride k enemu neki ptujec in zakliče: „Polič vina za moj denar!“ Krčmar mu ga prinese. Potem: „Kruha za moj denar!“ Krčmarju se čudno zdi, čemu pravi ta človek zmiraj „za moj denar“; vendar mu prinese tudi kruha. Pozneje zavpije ptujec: „Pečenke za moj denar.“ Ko sne in spi, da krčmarju le en krajcar in hoče iti rekoč: „To je ves moj denar; več nimam, če me vržete stokrat ob tla.“ Krčmar ga ustavi in se jezi, ali ker vidi, da nima capin res nič več, reče mu: „Zapreti bi te dal kot grdega goljufa; ali prizanesem ti, ako greš tudi sosedu tako opehariti!“ „Priatelj“, reče ptujec, „ne belite si glave; to se je že zgodilo; potem me je pa sosed poslal k vam.“

Razne stvari.

(Mestni zastop) se v Mariboru ravnokar obnavlja, kolikor se da iz volitev v 3. in 2. volilnem redu soditi, ohrani zastop še tudi naprej svoje staro, liberalno lice, slovenski in konservativni volilci se ne vdeležijo volitev.

(Od šulvereina.) V Libojah se napravljajo nova šulvereinska šola, zato bo seveda treba šulvereinu seči v žep, pa kaj mu dene to, saj dobi tako novo upanje, da vtepe v par slovenskih butic nekaj nemških besed in reči tako zatérano nemštvo.

(Ni je več.) Namreč tiste čudne prikazni na št. Miklavškem hribu pri Celju ni več. Kakor prava pošast je čez noč izginila s svojega mesta — znamenje, da se ji je bilo bati belega dneva.

(Ne na Gorici pri Račah), ampak v oni za Mariborom se je bila izvršila prigodba, da je sosedu žena obstrelila, ker se ji je baje hudo zagrozil, vsaj „M. Z.“ je bila tako poročala.

(Č. g. Jože Fras) postal je župnik pri sv. Lambertu v Skornjah.

(Prva veselica) kmečkega bralnega društva pri sv. Lovrencu v puščavi se je, kakor se nam piše, prav dobro obnesla. Natanjše poročilo pričakujemo.

(Umrli) je č. g. Jože Sanzin, duhovnik v pokoju v 93. letu svoje dobe.

(Lampa počila) je v neki hiši na Holmu, petrolej se je unel in domačemu sinu hudo roko požgal.

(Sovražna brata) Jurij T. ni več doma pri svojih stariših, posestnikih v Veračah. Ko pa pride dne 2. sept. t. l. domov starišev obiskat, spreta se z bratom Jožefom. Ta se v tem tako vjezi, da vstrelji na brata Jurija in ga precej oškoduje. Okrožna sodnija v Celju mu je za ta čin bratovske ljubezni eno leto težke ječe prisodila.

(Kako sodijo pametni Nemci o slovanskih jezikih?) Dunajski nemški list „Vaterland“ tirja, naj se zapove, da se na vseh avstrijskih latinskih šolah učijo nemški učenci tega ali onega slovanskega jezika, potem bo konec veliko preprirov. Tako sodimo tudi mi, in če se sklene taka postava, bi bila na veliko korist Nemcem samim, kateri bi potem lahko opravljali svojo službo po slovanskih deželah, katere zdaj opravljati ne morejo, ker ne razumijo našega ljudstva. Če se Slovan uči nemščine, zakaj se neki ne bi Nemec slovanščine?

(Slov. Bistriški pisar) Henrik Raswoschegg je bil 14. t. m. obsojen na 6 tednov sedeža poostrenega s postom, ker je 1. junija brez vzroka dal zapreti g. Ludovika Kresnika, da se ni mogel vdeležiti volitve državnega poslanca v Mariboru. Kdor drugemu jamo koplje, sam v njo pade.

(Deželni odbor štajerski) bode, kakor smo že poročali, v prihodnji zborbi deželnega zbora predlagal, naj se na nižji gimnaziji v Ptuj sistemizuje mesto učitelja slovenščine. Da ne bi kdo pretiral ljubeznjivosti štajerskih deželnih očetov do slovenske stvari, treba je tu komentara. Deželnemu odboru štajerskemu sigurno ni do tega, da bi slovenščino v Ptuj vodil spreten veščak, ker ta pouk prekrbuje se zadosta umno od klasičnih filologov, Slovencev. Marvee radi bi štajerski Nemci znebili se v Ptuj več slovenskih profesorjev, ki so dosihdob sicer bili nameščeni za klasične jezike, a se je vendar moral ozir jemati na take, ki so bili Slovenci, da so poleg klasičnih jezikov učili tudi slovenščino. Da bi se toraj za v bodoče mej Ptujskimi profesorji število Slovencev skrčilo v jedno jedoto, v posebnega učitelja slovenščine, zato najnovejši predlog štajerskega deželnega odbora. Predlog je prikupljiv in ima namen bogati javno mnenje. — Tako piše „Slov. narod“.

(Visoka starost.) Iz Gradca se poroča da je 11. t. m. tamkaj v mestnem ubožnem zavodu bivša kuharica v starosti 104 let umrla. Rodila se je v Landshutu na Bavarskem in je prišla začetkom tega stoletja v Gradec.